

Δημόσια υγεία

Η Συνθήκη της Λισσαβόνας έχει καταστήσει ακόμη πιο σημαντική την πολιτική στον τομέα της υγείας, προβλέποντας ότι, «κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης, εξασφαλίζεται υψηλού επιπέδου προστασία της υγείας του ανθρώπου». Ο στόχος αυτός πρέπει να επιτευχθεί με την παροχή στήριξης από την Ένωση στα κράτη μέλη και με την ενθάρρυνση της συνεργασίας. Η προστασία της δημόσιας υγείας και, ειδικότερα, τα ίδια τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης εξακολουθούν να αποτελούν πρωτίστως ευθύνη των κρατών μελών. Εντούτοις, η ΕΕ εξακολουθεί να είναι επιφορτισμένη με σημαντικό ρόλο όσον αφορά την βελτίωση της δημόσιας υγείας, την πρόληψη και την διαχείριση των ασθενειών, την άμβλυση των απειλών για την ανθρώπινη υγεία και την εναρμόνιση των στρατηγικών των κρατών μελών στον τομέα της υγείας. Η ΕΕ έχει θέσει με επιτυχία σε εφαρμογή μια συνολική πολιτική μέσω της στρατηγικής «Μαζί για την υγεία», και του προγράμματος δράσης της για την περίοδο 2014-2020 καθώς και μιας δέσμης κανόνων παράγωγου δικαίου. Το ισχύον θεσμικό πλαίσιο για την υποστήριξη της υλοποίησης της πολιτικής περιλαμβάνει τη Γενική Διεύθυνση Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων της Επιτροπής (ΓΔ SANTE), καθώς και ειδικευμένους οργανισμούς, όπως είναι το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA).

Νομική βάση

Άρθρο 268 ΣΛΕΕ.

Στόχοι

Οι τρεις στρατηγικοί στόχοι της ΕΕ για την πολιτική υγείας είναι οι εξής:

- Προαγωγή της καλής υγείας — πρόληψη ασθενειών και προαγωγή υγιεινών τρόπων ζωής μέσω της αντιμετώπισης προβλημάτων που άπτονται της διατροφής, της σωματικής άσκησης, της κατανάλωσης οινόπνευματων, καπνού και ναρκωτικών, των περιβαλλοντικών κινδύνων και των τραυματισμών. Δεδομένης της γήρανσης του πληθυσμού, μεγαλύτερης προσοχής χρήζουν πλέον οι ειδικές υγειονομικές ανάγκες των ηλικιωμένων ατόμων.
- Προστασία των πολιτών από απειλές κατά της υγείας — βελτίωση της παρακολούθησης και της ετοιμότητας για την αντιμετώπιση των επιδημιών και της βιοτρομοκρατίας, καθώς και αυξημένη ικανότητα απόκρισης σε νέες προκλήσεις που αφορούν την υγεία, όπως η κλιματική αλλαγή.

- Προώθηση δυναμικών συστημάτων υγείας — παροχή βοήθειας στα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης των κρατών μελών ώστε να μπορούν να ανταποκρίνονται στις προκλήσεις της γήρανσης του πληθυσμού, στις αυξανόμενες προσδοκίες των πολιτών και στην κινητικότητα των ασθενών και των επαγγελματιών του κλάδου υγείας.

Επιτεύγματα

Η πολιτική της ΕΕ σε θέματα υγείας αφορούσε αρχικά διατάξεις περί υγείας και ασφάλειας και αργότερα αναπτύχθηκε ως αποτέλεσμα της ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων και αγαθών στην Εσωτερική Αγορά, η οποία δημιούργησε την ανάγκη συντονισμού σε θέματα δημόσιας υγείας. Κατά την εναρμόνιση των μέτρων για τη δημιουργία της Εσωτερικής Αγοράς, ένα υψηλό επίπεδο προστασίας αποτέλεσε τη βάση για προτάσεις στον τομέα της υγείας και της ασφάλειας. Διάφοροι παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της κρίσης της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών (BSE) στα τέλη του εικοστού αιώνα, έγιναν αιτία ώστε να βρεθούν η υγεία και η προστασία των καταναλωτών ψηλά στον κατάλογο των πολιτικών προτεραιοτήτων. Ως εκ τούτου, η Γενική Διεύθυνση Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων της Επιτροπής (ΓΔ SANTE), ανέλαβε την ευθύνη συντονισμού σε σχέση με όλα τα θέματα που άπτονται της υγείας, συμπεριλαμβανομένων των φαρμακευτικών προϊόντων. Η εδραίωση της λειτουργίας ειδικευμένων οργανισμών όπως ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) και η ίδρυση του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) αποτελούν τεκμήρια της αυξανόμενης δέσμευσης της ΕΕ υπέρ μιας πολιτικής για την υγεία. Προς όφελος της δημόσιας υγείας αποβαίνουν επίσης δράσεις σε τομείς πολιτικής όπως είναι το περιβάλλον και τα τρόφιμα. Η έναρξη ισχύος του ρυθμιστικού πλαισίου REACH (για την αξιολόγηση και την καταχώριση χημικών ουσιών) και η ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ασφάλειας Τροφίμων (EFSA) αποτελούν επίσης σαφείς ενδείξεις των διεπιστημονικών προσπαθειών που καταβάλλονται με στόχο τη βελτίωση της υγείας των πολιτών της Ευρώπης.

A. Παλαιότερες δράσεις και πλαίσιο

Παρά την απουσία σαφούς νομικής βάσης, η πολιτική σε θέματα δημόσιας υγείας είχε αναπτυχθεί σε διάφορους τομείς πριν ακόμη αρχίσει να εφαρμόζεται η σημερινή Συνθήκη. Αφορούσαν ιδίως:

- Φάρμακα: Η νομοθεσία που έχει θεσπιστεί από το 1965 και έπειτα επιδιώκει να εξασφαλίσει υψηλότερα πρότυπα όσον αφορά την έρευνα και παρασκευή φαρμάκων, την εναρμόνιση των εθνικών διαδικασιών έγκρισης φαρμάκων και την θέσπιση κανόνων στην διαφήμιση, επισήμανση και διανομή των φαρμάκων. Η αποκαλούμενη «δέσμη μέτρων περί φαρμάκων», που αφορούσε, μεταξύ άλλων, θέματα φαρμακοεπαγρύπνησης εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2011.
- Έρευνα: Τα ερευνητικά προγράμματα στον τομέα της ιατρικής και της δημόσιας υγείας πρωτοξεκίνησαν το 1978 και έχουν καλύψει ζητήματα σχετικά με την ηλικία, το περιβάλλον και τον τρόπο διαβίωσης, τους κινδύνους από την ακτινοβολία και την ανάλυση του ανθρώπινου γονιδιώματος, με ιδιαίτερη έμφαση στις μείζονες ασθένειες. Τόσο αυτά όσο και άλλα, νεοεμφανιζόμενα, ζητήματα στον τομέα της

υγείας καλύπτονταν από το έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο της ΕΕ. Περαιτέρω έργο έχει αναληφθεί στο πλαίσιο του διαδόχου του προγράμματος, Ορίζοντας 2020.

- Αμοιβαία συνδρομή: Τα κράτη μέλη συμφώνησαν να παρέχουν αμοιβαία βοήθεια σε περιπτώσεις καταστροφής ή εξαιρετικά σοβαρών ασθενειών. Πολλά τέτοια θέματα έχουν ανησυχήσει σοβαρά την κοινή γνώμη τις τελευταίες δύο δεκαετίες, «η νόσος των τρελών αγελάδων» (ΣΕΒ), η γρίπη των χοίρων, η γρίπη από τον ιό Η1Ν1, ο ιός Ζίκα, και άλλα.
- Το 2013, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καθόρισε την θέση του σχετικά με την έγκριση νομοθεσίας για την παροχή διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης και σχετικά με την αναθεώρηση του νομικού πλαισίου για τα ιατροτεχνολογικά βοηθήματα και τις προηγμένες θεραπείες (εκκρεμεί η έγκριση του Συμβουλίου).

Οι μέχρι τώρα ενέργειες που συνέβαλαν στην διαμόρφωση της τρέχουσας πολιτικής της ΕΕ στον τομέα της υγείας έχουν στηριχθεί σε σειρά στοχευμένων πρωτοβουλιών. Η ανάδειξη της τοξικομανίας, του καρκίνου και του AIDS (μεταξύ άλλων), ως κρίσιμων κινδύνων κατά της υγείας, σε συνδυασμό με την ολοένα και πιο ελεύθερη κυκλοφορία των ασθενών και των επαγγελματιών του κλάδου υγείας εντός της ΕΕ, έχει διευρύνει ακόμη περισσότερο την σπουδαιότητα της δημόσιας υγείας μεταξύ των προτεραιοτήτων της ΕΕ. Στις μείζονες πρωτοβουλίες που έχουν αναληφθεί περιλαμβάνονται τα προγράμματα «Η Ευρώπη κατά του καρκίνου» του 1987 και «Η Ευρώπη κατά του AIDS» του 1991. Επιπλέον, ικανός αριθμός σημαντικών ψηφισμάτων έχει εγκριθεί από τους Υπουργούς Υγείας στο Συμβούλιο για θέματα υγειονομικής πολιτικής, υγείας και περιβάλλοντος, καθώς και σε σχέση με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταδοτικών ασθενειών. Το 1993, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση σχετικά με το πλαίσιο δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας, με την οποία προσδιόριζε οκτώ τομείς δράσης και έθετε με αυτόν τον τρόπο τη βάση του πρώτου πολυετούς προγράμματος για τη δημόσια υγεία, και των διαδόχων του:

- Προαγωγή της υγείας: υγιεινή ζωή· διατροφή· οιοπνευματώδη, κάπνισμα, ναρκωτικά· και φάρμακα.
- Παρακολούθηση της υγείας: πρόγραμμα συνεργασίας που περιλαμβάνει κέντρο συλλογής δεδομένων.
- «Η Ευρώπη κατά του καρκίνου»: επιδημιολογικές μελέτες και έρευνες.
- Ναρκωτικά: ο οργανισμός της ΕΕ στην Λισαβόνα· Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών· διμερείς επαφές με τις χώρες παραγωγής.
- AIDS και μεταδοτικές ασθένειες: ενημέρωση, εκπαίδευση και προληπτικά μέτρα.
- Πρόληψη τραυματισμών: ατυχήματα στον ελεύθερο χρόνο· ιδιαίτερη προσοχή στα παιδιά, στους εφήβους και στους ηλικιωμένους.
- Ασθένειες που οφείλονται στη ρύπανση: βελτίωση της ποιότητας των δεδομένων· αξιολόγηση κινδύνων· ιδιαίτερη προσοχή στις αναπνευστικές παθήσεις και αλλεργίες.
- Σπάνιες νόσοι: βάση δεδομένων της ΕΕ· ανταλλαγή πληροφοριών· έγκαιρη διάγνωση.

Τα παραπάνω οκτώ προγράμματα εφαρμόστηκαν από το 1996 έως το 2002. Η αξιολόγηση του προγράμματος κατέδειξε ότι ο συνολικός σχεδιασμός πιθανότατα περιορίσε την αποτελεσματικότητά του, λόγω της αναλυτικής «ανά ασθένεια προσέγγισης». Κρίθηκε συνεπώς ότι χρειαζόταν μια πιο οριζόντια, διεπιστημονική προσέγγιση μέσω της οποίας θα καθίστατο δυνατή η δημιουργία «προστιθέμενης αξίας» από την δράση της ΕΕ. Τα αρχικώς οκτώ μεμονωμένα προγράμματα αντικαταστάθηκαν το 2003 από ένα ενιαίο, ολοκληρωμένο, οριζόντιο πρόγραμμα, το πρόγραμμα Δημόσιας Υγείας της ΕΕ για το 2003-2008, το οποίο εγκρίθηκε με τη διαδικασία συναπόφασης. Το δεύτερο στάδιο ήταν το πρόγραμμα κοινοτικής δράσης στον τομέα της υγείας και της προστασίας των καταναλωτών για την περίοδο 2007-2013, με προϋπολογισμό ύψους 312 εκατ. ευρώ. Το παρόν πρόγραμμα, που αποτελεί την τρίτη φάση, ονομάζεται Υγεία για την ανάπτυξη και θα καλύπτει την περίοδο 2014-2020.

B. Πρόσφατες εξελίξεις

Τα τελευταία χρόνια, τα θεσμικά όργανα έχουν εστιάσει σε τρεις καίριες παραμέτρους με άμεσο αντίκτυπο στις πολιτικές δημόσιας υγείας:

1. Ενοποίηση του θεσμικού πλαισίου

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως αρμόδιου για τη λήψη αποφάσεων οργάνου (το οποίο συναποφασίζει με το Συμβούλιο) έχει ενισχυθεί όσον αφορά τα θέματα υγείας, περιβάλλοντος και προστασίας των καταναλωτών. Ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή δρομολογεί νομοθετικές πρωτοβουλίες έχει βελτιωθεί χάρη σε τυποποιημένες διαδικασίες διαβουλεύσεων μεταξύ υπηρεσιών, νέους κανόνες επιτροπολογίας και σε διάλογο με την κοινωνία των πολιτών και με εμπειρογνώμονες. Τέλος, έχει ενισχυθεί ο ρόλος που έχουν αναλάβει οι οργανισμοί (EMA, ECDC, EFSA), ιδίως δε μετά την δημιουργία του Εκτελεστικού Οργανισμού για την Υγεία και τους Καταναλωτές (EAHC) το 2005, ο οποίος υλοποιεί το πρόγραμμα Δημόσιας Υγείας της ΕΕ.

2. Ανάγκη ενίσχυσης της ικανότητας ταχείας αντίδρασης

Θεωρείται πλέον επιβεβλημένο να διαθέτει η ΕΕ ικανότητα ταχείας και συντονισμένης αντίδρασης σε σοβαρές απειλές για την υγεία, ιδίως αν ληφθούν υπόψη η απειλή της βιοτρομοκρατίας και οι πιθανότητες εκδήλωσης παγκοσμίων επιδημιών σε μια εποχή όπου η ταχύτητα με την οποία μπορούν να πραγματοποιηθούν οι μετακινήσεις σε ολόκληρο τον κόσμο καθιστά ευκολότερη την εξάπλωση των ασθενειών.

3. Ανάγκη καλύτερου συντονισμού της προαγωγής της υγείας και της πρόληψης των ασθενειών

Στόχος είναι η καταπολέμηση των βασικών αιτιών κακής υγείας που σχετίζονται με τον τρόπο ζωής και με οικονομικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες (ρύπανση από φυτοφάρμακα, βαρέα μέταλλα, ενδοκρινικοί διαταράκτες). Τούτο συνεπάγεται ιδίως στενή συνεργασία με άλλους τομείς πολιτικής της ΕΕ όπως εκείνοι που αφορούν το περιβάλλον, τις μεταφορές, τη γεωργία και την οικονομική ανάπτυξη. Επιπλέον, προϋποθέτει εγγύτερες διαβουλεύσεις με όλους τους ενδιαφερόμενους και διαδικασίες λήψης αποφάσεων ακόμη πιο ανοικτές και διαφανείς. Μια σημαντική πρωτοβουλία είναι η σύσταση μηχανισμού δημόσιας διαβούλευσης σε θέματα υγείας.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει εργαστεί συστηματικά για την δημιουργία μιας συνεκτικής πολιτικής σε θέματα δημόσιας υγείας. Έχει επίσης υποστηρίξει ενεργά την ενίσχυση και προαγωγή της πολιτικής για την υγεία με πλήθος γνωμοδοτήσεων, ερευνών, συζητήσεων, γραπτών δηλώσεων και εκθέσεων ίδιας πρωτοβουλίας για θέματα όπως η στρατηγική της ΕΕ σε θέματα υγείας· οι κίνδυνοι από τις ακτινοβολίες· η ασφάλεια των ασθενών που υποβάλλονται σε ιατρική θεραπεία ή διάγνωση· η ενημέρωση και οι στατιστικές για την υγεία· ο σεβασμός της ζωής και η περίθαλψη των ασθενών τελικού σταδίου· ο Ευρωπαϊκός Χάρτης Νοσηλεύμενου Παιδιού· οι καθοριστικοί για την υγεία παράγοντες· η βιοτεχνολογία, συμπεριλαμβανομένων της μεταμόσχευσης κυττάρων, ιστών και οργάνων και η παρένθετη μητρότητα·, οι σπάνιες νόσοι· η ασφάλεια και αυτάρκεια των αποθεμάτων αίματος στην ΕΕ τα οποία προορίζονται για μετάγγιση και άλλες ιατρικές χρήσεις· ο καρκίνος· οι ορμόνες και οι ουσίες που προκαλούν διαταραχές του ενδοκρινικού συστήματος· τα «ηλεκτρομαγνητικά πεδία»· τα ναρκωτικά και η επίδρασή τους στην υγεία· ο καπνός και το κάπνισμα· ο καρκίνος του στήθους και ειδικότερα η υγεία των γυναικών· η ιοντίζουσα ακτινοβολία· η ευρωπαϊκή κάρτα υγείας (με σημαντικές ιατρικές πληροφορίες που μπορούν να διαβαστούν από κάθε γιατρό)· η διατροφή και το διαιτολόγιο και η επίδρασή τους στην υγεία· η ΣΕΒ και οι συνέπειές της, καθώς και οι κίνδυνοι για την ασφάλεια των τροφίμων και την υγεία· οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες στον τομέα της υγείας και η τηλεϊατρική· η ανθεκτικότητα στα αντιβιοτικά· η βιοτεχνολογία και οι ιατρικές της εφαρμογές· τα ιατρικά βοηθήματα· η διασυνοριακή υγειονομική περίθαλψη· η νόσος του Alzheimer και άλλα είδη άνοιας· η συμπληρωματική και εναλλακτική ιατρική (CAM)· η ετοιμότητα αντιμετώπισης της πανδημίας γρίπης H1N1· η μικροβιακή αντοχή· και οι προηγμένες θεραπείες.

Το πρόγραμμα κοινοτικής δράσης στον τομέα της υγείας και της προστασίας των καταναλωτών 2007-2013, βασίστηκε στη στρατηγική «Καλύτερη υγεία, μεγαλύτερη ασφάλεια και περισσότερη εμπιστοσύνη για τους πολίτες: μια στρατηγική για την υγεία και την προστασία των καταναλωτών», που εγκρίθηκε το 2007 και βασίζεται σε τέσσερις αρχές: μια στρατηγική με βάση κοινές αξίες για την Υγεία· η υγεία ως το πολυτιμότερο των αγαθών· η συμπερίληψη της υγείας σε όλες τις πολιτικές (προσέγγιση ΗΙΑΡ)· και η ενίσχυση του ρόλου της ΕΕ σε θέματα υγείας σε παγκόσμιο επίπεδο. Στόχοι της πολιτικής αυτής ήταν: η προαγωγή της καλής υγείας στη γηράσκουσα ΕΕ· η προστασία των πολιτών από τις απειλές κατά της υγείας· και η υποστήριξη δυναμικών συστημάτων υγείας και νέων τεχνολογιών. Αυτό το πρόγραμμα επιδοτήθηκε με 321,5 εκατομμύρια ευρώ, γεγονός που δείχνει καθαρά τη σημασία που αποδίδεται στον εν λόγω τομέα (παρά το γεγονός ότι το τελικό ποσό ήταν αισθητά μειωμένο σε σχέση με αυτό που προτάθηκε από το Κοινοβούλιο).

Η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων (ENVI) είναι ο βασικός ενεργός παράγοντας του ΕΚ για θέματα υγείας. Είναι υπεύθυνη για περισσότερο από το ένα τρίτο της νομοθετικής δραστηριότητας του Κοινοβουλίου. Η ομάδα εργασίας για την υγεία εντός της ENVI έχει διαδραματίσει, στην προηγούμενη και την τρέχουσα κοινοβουλευτική περίοδο, έναν δραστήριο ρόλο στην προσπάθεια ενίσχυσης των ανταλλαγών μεταξύ βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και

επαγγελματιών υγείας όσον αφορά τα πλέον εξειδικευμένα ζητήματα υγείας, μέσω της διοργάνωσης θεματικών εργαστηρίων μελέτης.

Το 2013, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε την αναθεώρηση του πλαισίου της ΕΕ στον τομέα των κλινικών δοκιμών διότι το εν λόγω πλαίσιο φάνηκε κατ' επανάληψη να μην μπορεί να ευνοήσει την ανάπτυξη νέων θεραπευτικών μεθόδων λόγω των αδικαιολόγητα αυστηρών κανόνων του.

Η στρατηγική για την υγεία της ΕΕ «Μαζί για την Υγεία» στηρίζει τη γενική στρατηγική Ευρώπη 2020, που έχει ως στόχο να διασφαλίσει μία έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς οικονομία στην ΕΕ που θα προωθή την ανάπτυξη για όλους — προαπαιτούμενο για την οποία είναι ένας πληθυσμός που χαίρει καλής υγείας. Το 2014 ξεκίνησε το τρίτο πρόγραμμα για την υγεία, με στόχο την προώθηση της υγείας στην Ευρώπη, ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ των χωρών της ΕΕ για τη βελτίωση των πολιτικών για την υγεία προς όφελος των πολιτών τους και ενθαρρύνοντας επίσης την από κοινού αξιοποίηση των πόρων. Ο τίτλος του προγράμματος είναι «Υγεία για την ανάπτυξη» και το χρονικό του πλαίσιο 2014-2020. Το τελικό πρόγραμμα που εγκρίθηκε είναι αποτέλεσμα των επιτυχών διαπραγματεύσεων μεταξύ της Επιτροπής, του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σε τρία κύρια θέματα: τα κονδύλια του προϋπολογισμού, τις διαδικασίες έγκρισης ετήσιου προγράμματος εργασίας και τη συγχρηματοδότηση των κοινών δράσεων που αποσκοπούν στην δημιουργία κινήτρων για να βελτιωθεί η συμμετοχή των λιγότερο εύπορων κρατών μελών. Ο συνολικός προϋπολογισμός ανέρχεται σε περίπου 450 εκατομμύρια ευρώ.

Κατά το παρόν έτος 2016 το ΕΚ καταρτίζει μια έκθεση πρωτοβουλίας με τίτλο «επιλογές της ΕΕ για βελτίωση της πρόσβασης σε φάρμακα», σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την κλιμάκωση των τιμών των φαρμάκων και τα εμπόδια στην πρόσβαση των ασθενών σε ορισμένα προϊόντα, λόγω των ελλείψεων των βασικών φαρμάκων και άλλες στρεβλώσεις των τιμών στην αγορά φαρμάκων.

Μια άλλη σαφής τάση στον τομέα της υγείας είναι η αυξανόμενη υιοθέτηση των τεχνολογιών των πληροφοριών, η ευρέως διαδεδομένη χρήση των κινητών συσκευών (έξυπνα τηλέφωνα και ταμπλέτες) και ευφυών εφαρμογών, που επιτρέπουν σε όλους τους παράγοντες να επωφελούνται 24 ώρες την ημέρα και 7 ημέρες την εβδομάδα από τη δυνατότητα σύνδεσης από παντού. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελεί ενεργό εταίρο στις συζητήσεις σχετικά με τα νέα σενάρια που αφορούν την ηλεκτρονική υγεία (eHealth) και την κινητή υγεία (mHealth).

Marcelo Sosa Iudicissa / Purificación Tejedor del Real
05/2019

